

Warszawa, dnia 15 października 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 743/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Adrianna Sadowska

4. przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu w dniach 8 kwietnia 2021 r., 14 lipca 2021 r., 17 sierpnia 2021 r., 6 października 2021 r.

5. sprawy S. S., syna M. i M., ur. (...) w M. (I.)

6. oskarżonego o przestępstwa z art. 178a § 1 kk, z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 235 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

9. z dnia 4 maja 2020 r. sygn. akt II K 356/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcia z pkt. III, IV części dyspozytywnej wyroku;

- uniewinnia oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 235 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w tej części koszty procesu w sprawie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

- za czyn z art. 178a § 1 kk w miejsce orzeczonej kary 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny w wysokości 100 (sto) zł każda i na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet tej kary zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie niniejszej od dnia 2 maja 2020 r. do dnia 27 maja 2020 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie na rzecz adw. A. J. kwotę 826,56 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonego w instancji odwoławczej oraz podatek VAT;

IV. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za obie instancje w części związanej ze skazaniem za czyn z art. 178a § 1 kk przejmując wydatki w tym zakresie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 743/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 4 maja 2020 roku, sygn. akt II K 356/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	S. S.	Niekarany	Dane o karalności z systemu KRK	k. 338
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1.	Dane o karalności z systemu KRK	Informacje ze wskazanego dokumentu	nie	

		budzą wątpliwości i należy uznać je za udowodnione.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1) Obrza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść skarżonego orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., polegająca na dowolnej, a nie swobodnej ocenie zebranego materiału dowodowego w postaci wyjaśnień, złożonych przez oskarżonego w toku postępowania, w zakresie w jakim S. S. wyjaśnił, że	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

podczas czynności mających miejsce 2 maja 2020r. omyłkowo wręczył funkcjonariuszom nie swój paszport, a działanie to nie miało na celu uniknięcia odpowiedzialności karnej, którym to wyjaśnieniom Sąd Rejonowy odmówił waloru wiarygodności, podczas gdy wyjaśnienia te, oceniane z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego winny zostać uznane za wiarygodne;

2) Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść skarżonego orzeczenia, tj. art. 167 k.p.k., polegająca na niedopuszczeniu i nieprzeprowadzeniu z urzędu dowodu z przesłuchania w charakterze świadków: V. V., J. J., B. P., na okoliczność wiedzy o przebiegu kontroli drogowej oraz zatrzymania oskarżonego z dnia 2 maja 2020 r., w tym w szczególności okoliczności w jakich oskarżony

	<p>posłużył się paszportem wystawionym na dane J. S. oraz składanych wtedy przez oskarżonego oświadczeń w przedmiocie jego danych osobowych.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Argumentacja skarżącego odnośnie winy oskarżonego w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia zasługuje na uwzględnienie, gdyż w ocenie Sądu Okręgowego nie ma powodów, aby uznać wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne. O ile faktycznie oskarżony posłużył się paszportem należącym do innej osoby przekazując go interweniującym funkcjonariuszom Policji (tj. wypełnił znamię przedmiotowe przestępstwa), o tyle nie zrealizował znamion strony podmiotowej, albowiem jego zachowanie miało charakter nieumyślny. Z wyjaśnień oskarżonego wynika</p>				

jednoznacznie, że
posłużenie się
nieswoim
paszportem było
wynikiem pomyłki
wynikającej z
nieuwagi i
zdenerwowania w
związku z
zatrzymaniem przez
Policję. Oskarżony
w schowku swojego
pojazdu posiadał
dwa paszporty
wydane przez
Republikę Indii
– swój oraz
osoby trzeciej, która
paszport
pozostawiła w
pojedzie, gdy
oskarżony przewoził
ją w związku
z wykonywaniem
pracy zarobkowej w
charakterze
kierowcy (...). Gdy
oskarżony został
zatrzymany przez
Policję i został
poproszony o
dokument,
przekazał on
„pierwszy z brzegu”
paszport znajdujący
się w schowku.
Z uwagi na
fakt, że okładki
obu dokumentów
były identyczne nie
wiedział on, iż
przekazał dokument
wystawiony na S.
J.. Na posterunku
Policji, gdy
funkcjonariusz M.
Ś. starał się
ustalić dokładne
dane oskarżonego
pytając m.in. o

imię ojca, oskarżony wskazał prawidłowe dane, na co funkcjonariusz stwierdził, iż podane przez niego dane nie zgadzają się z danymi w paszporcie, po czym okazał mu paszport wystawiony na S. J.. Oskarżony po przyjrzeniu się dokumentowi stwierdził, że paszport ten nie należy do niego, zaś po dostarczeniu przez policjantów drugiego paszportu znajdującego się w pojeździe oskarżonego, wskazał on właściwy dokument.

Porównując zdjęcia znajdujące się w wizach (k. 40 i 41) oraz prawie jazdy (k. 30) oskarżonego ze zdjęciem znajdującym się w paszporcie S. J. (k. 35) na pierwszy rzut oka faktycznie może wydawać się, że jest to ta sama osoba, jednakże po zwróceniu uwagi na poszczególne elementy twarzy, takie jak np. linia włosów, nos, usta, uszy czy też kształt twarzy, należy stwierdzić, że na zdjęciach widnieją dwie zupełnie różne

osoby. Nie można także wykluczyć, że do nieporozumienia między policjantami, a oskarżonym w zakresie przekazania i potwierdzenia danych osobowych doszło z uwagi na barierę językową, gdyż zarówno A. Ł. jak i M. Ś. zeznali, że próbowali się porozumiewać z oskarżonym częściowo po polsku i częściowo po angielsku, przy czym A. Ł. wskazała, iż jej znajomość języka angielskiego jest na poziomie podstawowym, zaś M. Ś. zeznał, że oskarżonego rozumiał połowicznie. Nie wykazano też, aby oskarżony miał jakikolwiek interes w tym, aby posługiwać się nieswoim paszportem w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej. W dniu w dniu zatrzymania oskarżony nie był poszukiwany, a także nie uciekał przed funkcjonariuszami Policji, gdyż nie miał ku temu powodu. Wszystkie te okoliczności przemawiają za twierdzeniem, że

<p>oskarżony nie miał zamiaru posłużyć się cudzym paszportem. W konsekwencji stwierdzić należy, że swoim zachowaniem oskarżony nie zrealizował znamion przestępstwa z art. 275 § 1 kk, zatem został przez Sąd Okręgowy uniewinniony.</p> <p>Rozważenie powyższych okoliczności jest wystarczające w rozumieniu art. 436 k.p.k. do wydania orzeczenia reformatoryjnego w kierunku postulowanym w apelacji, dlatego też rozpoznanie pozostałych zarzutów stało się bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt II sentencji wyroku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Podniesione zarzuty okazały się zasadne, wobec czego wniosek o uniewinnienie oskarżonego zasługiwał na uwzględnienie.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>1) Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść skarżonego orzeczenia, a to art. 413 § 2 pkt 1 w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., polegająca na braku wskazania w opisie przypisanego czynu postaci zamiaru w jakim działał oskarżony przy jednoczesnym przyjęciu na potrzeby wymiaru kary, że sprawca działał z zamiarem bezpośrednim, co uznano za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary, a które to działanie stanowiło wyciągnięcie niekorzystnych dla oskarżonego konsekwencji z nieprzesądzonej w wyroku kwestii rodzaju zamiaru oskarżonego;</p> <p>2) Błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że oskarżony działał z</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

zamiarem
bezpośrednim
podczas, gdy
zebrany materiał
dowodowy, w
postaci wyjaśnień,
oskarżonego w
których wskazał on,
że dzień wcześniej
spożywał alkohol,
co przemawia za
przyjęciem, że
oskarżony działał
ze świadomością
możliwości realizacji
znamion typu czynu
zabronionego z art.
178a § 1 k.k.,
tj. bycia pod
wpływem substancji
alkoholowej i się na
to godził, zważywszy
bowiem na fakt, że
oskarżony spożywał
alkohol dzień przed
zdarzeniem, to nie
sposób przyjąć, że
w jego przekonaniu
musiał być w
chwili zdarzenia pod
wpływem alkoholu i
tego chciał;

3) rażąca
niewspółmierność
kary 3 miesięcy
pozbawienia
wolności za czyn z
art. 178a § 1 k.k.
poprzez orzeczenie
przedmiotowej kary
bez warunkowego
zawieszenia jej
wykonania;

4) rażąca
niewspółmierność
kary łącznej
pozbawienia
wolności poprzez

	<p>orzeczenie jej w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnosząc się do pierwszego z zarzutów potrzeba podkreślić, że nie sposób przyjąć, aby brak określenia postaci zamiaru w jakim działał oskarżony w opisie czynu z art. 178a § 1 k.k. miałby doprowadzić do wyciągnięcia niekorzystnych dla oskarżonego konsekwencji z nieprzesądzonej w wyroku kwestii rodzaju zamiaru oskarżonego, zwłaszcza że dokonane przez Sąd meriti ustalenia faktyczne wskazują na zaistnienie wszystkich znamion powyższego przestępstwa. Owszem, wskazane uchybienie stanowiłoby rażąco obrazę przepisów postępowania jeżeli chodziłoby o zbrodnię zabójstwa (zgodnie ze</p>				

wskazanym w treści apelacji orzeczeniem Sądu Najwyższego), jednakże w przypadku czynu z art. 178a § 1 k.k. nie możemy mówić, aby uchybienie to miało charakter rażącego. Odpowiedzialność na podstawie przywołanego przepisu ma miejsce wówczas, gdy sprawca ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jak i wtedy, gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol nie uległ jeszcze wydaleniu z organizmu i na to się godzi. Skoro oskarżony na około 8 godzin przed zatrzymaniem skończył spożywać alkohol, a mimo to badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (wykonanego ok. 2 godziny po zatrzymaniu) wykazało, że wskazana w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. granica została przekroczona niemal trzykrotnie. Wobec powyższego wątpliwym jest aby oskarżony był w

przekonaniu, że nie znajduje się pod wpływem alkoholu, zwłaszcza że upłynęło zaledwie 7-8 godzin od jego spożycia, a także mając na uwadze drobną posturę oskarżonego, co jak powszechnie wiadomo ma istotny wpływ na metabolizm alkoholu. Nie było przecież przeszkód, aby S. S. wykonał badanie alkomatem na własną rękę zanim wsiadł „za kółko”. Oskarżony jako kierowca (...) z pewnością wiedział czym grozi prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, a mimo to mając świadomość co do swojego stanu trzeźwości podjął się prowadzenia pojazdu mechanicznego.

Rację ma jednak skarżący, że wymierzona przez Sąd Rejonowy kara 3 miesięcy pozbawienia wolności stanowi zbyt surową reakcję karną za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony przez oskarżonego. Na podstawie analizy materiału dowodowego i

argumentacji
zawartej w
uzasadnieniu
skarżonego wyroku
należy stwierdzić,
iż w niniejszej
sprawie zaistniała
dysproporcja
pomiędzy karą
orzeczoną przez Sąd
I instancji za
powyższy czyn, a
karą jaką należałoby
sprawcy wymierzyć
w następstwie
prawidłowego
zastosowania w
sprawie dyrektyw
sądowego wymiaru
kary określonych w
art. 53 k.k. Sąd
Okręgowy doszedł
do wniosku, że
kara 100 stawek
dziennych grzywny
w wysokości 100
zł każda będzie
karą adekwatną do
popelnionego przez
oskarżonego czynu.
Przede wszystkim
należy zauważyć,
że oskarżony jest
osobą dotychczas
niekaraną, jego
postawa w toku
postępowania była
nienaganna,
albowiem złożył
wyjaśnienia
zarówno w toku
postępowania
przygotowawczego
jak i postępowania
sądowego (w tym w
II instancji), dlatego
też Sąd odwoławczy
uznał, że dla
osiągnięcia wobec
niego

<p>wychowawczych i prewencyjnych celów kary wystarczająca będzie kara grzywny w powyższym wymiarze oraz orzeczone przez Sąd Rejonowy środki karne i kompensacyjne.</p> <p>Z uwagi na zmianę kary za czyn z pkt I aktu oskarżenia oraz uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt II a/o konieczne stało się uchylene rozstrzygnięcia dotyczącego orzeczenia kary łącznej, dlatego też odnoszenie się do zarzutu niewspółmierności kary w tym zakresie jest obecnie bezprzedmiotowe.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Znaczne złagodzenie kary wymierzonej oskarżonemu w pkt I sentencji wyroku. Ewentualnie zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie łagodniejszej kary łącznej oraz zastosowanie warunkowego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

zawieszenia wykonania kary.			
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Zarzut w zakresie rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu w pkt I sentencji wyroku okazał się zasadny, dlatego też wniosek główny zasługiwał na uwzględnienie. Wobec powyższego oraz z uwagi na uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II sentencji wyroku odnoszenie się do wniosku ewentualnego stało się bezprzedmiotowe.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności			

ROZSTRZYGNIĘCIE**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

- orzeczony w pkt V sentencji zaskarżonego wyroku środek karny oraz jego wymiar,

- rozstrzygnięcie dotyczące zaliczenia okresu zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy od dnia 2 maja 2020 r. na poczet środka karnego,

- orzeczone w pkt VII świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

W związku z uznaniem oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k., powyższe

rozstrzygnięcia mają charakter obligatoryjny.		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<ul style="list-style-type: none"> - uchylenie rozstrzygnięcia z pkt III i IV zaskarżonego wyroku, - uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt II aktu oskarżenia, - złagodzenie kary orzeczonej za czyn z art. 178a § 1 k.k., 		
Zwięźle o powodach zmiany		
<p>Powody części powyższych zmian zostały omówione w sekcjach 3.1. oraz 3.2. niniejszego uzasadnienia i zbędnym powielaniem byłoby powtarzanie ich w tym miejscu.</p> <p>Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt II</p>		

<p>a/o oraz zmianę kary za czyn z pkt I a/o, konieczne stało się uchylenie rozstrzygnięcia o orzeczonej kary łącznej, wobec braku przesłanek do jej orzeczenia. Co za tym idzie, należało ponownie na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczyć okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III i IV	Rozstrzygnięcie o kosztach z tytułu		

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu uzasadnione jest treścią § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 4 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Obrońca oskarżonego stawiał się na 4 terminach rozprawy apelacyjnej, dlatego też zgodnie z przywołanymi wyżej przepisami należało przyznać obrońcy wynagrodzenie w wysokości 826,56 zł (420 + 84x3, powiększone następnie o 23% VAT). Wniosek obrońcy o przyznanie wynagrodzenia w wysokości 150% nie mógł zostać uwzględniony, albowiem nie została spełniona żadna z przesłanek wskazanych w § 4 ust. 2 powyższego rozporządzenia. Niniejsza sprawa z pewnością nie może być uznawana za zawiłą czy też

obszerną. Wniesiona apelacja w dużej mierze okazała się zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku, jednakże należy zauważyć, iż została ona wniesiona przez innego obrońcę.

Sąd Okręgowy na podstawie na podstawie art. 624 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za obie instancje w części związanej ze skazaniem za czyn z art. 178a § 1 kk przejmując wydatki w tym zakresie na rachunek Skarbu Państwa. Sąd miał na uwadze sytuację materialną oskarżonego oraz orzeczone wobec niego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

7. **PODPIS**

1.11. **Granice zaskarżenia**

Granice

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara w zakresie czynu z pkt. I oraz wina w zakresie czynu z pkt. II		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana